

Det er svært nok i Danmark, men jeg kan da se, at i regeringskonferencesammenhæng er det ekstra svært – det kommer jeg tilbage til. I forhold til beskæftigelsen, som jo er en vigtig ting for statsministeren, spiller koblingen mellem at løse miljøproblemer og at skabe beskæftigelse overhovedet ikke nogen væsentlig rolle. Og det burde den gøre, fordi vi risikerer – og dokumentationen er klar – at hvis der kommer gang i en vækstpolitik, så får vi øget forurening, og det vil sige, at behovet for en stærkere miljøpolitik, behovet for at koble beskæftigelse og løsning af miljøproblemer, behovet for grøn beskæftigelse er enormt.

Og så til det, som debatten jo først og fremmest handler om: regeringskonferencen.

Det er vigtigt, som jeg har været inde på i korte bemærkninger, at åbningen over for Central – og Østeuropa kobles så tæt til den proces, som regeringskonferencen er, som overhovedet muligt. Jeg har sagt og vil gentage det her, at der er brug for kreativitet, når det handler om fleksibilitet. Jeg ser frem til DUPI's rapport, som hr. Ove Fich nævnte, og som vi jo har været enige om at få fremskaffet; den kan spille en rolle på den høring, vi skal have om fleksibilitet.

Men det er muligheden for, at Central- og Østeuropa allerede får koblet rettigheder til den traktattekst, der foreligger her, vi skal bruge kræfter på. Det, vi har fået om, at 6 måneder efter forhandlingernes afslutning går vi i gang med forhandlingerne med alle ansøgerlande, er godt, og det er godt, at det er slået fast igen i topmødekonklusionerne, og at det også er nævnt her for de baltiske lande. Men vi bør bruge mange flere kræfter på, om vi kan lave en direkte kobling fra nogle af de ting, der bliver vedtaget i traktaten, og så til åbningen over for Central- og Østeuropa.

I den forbindelse synes jeg faktisk, fru Charlotte Antonsen omkring kriminalitetsbekæmpelsen havde nogle betragtninger, der gik i samme retning. Vi er ikke enige om, hvor det skal ligge, tror jeg, men at Central- og Østeuropa kunne inddrages her, det er et nyt signal fra Venstre, som jeg tager positivt imod.

Ellers var der jo ikke de store overraskelser på Dublinmødet. Der skete stort set ikke andet – med en enkelt undtagelse, som jeg skal komme tilbage til – end at topmødet godkendte det irske formandskabs statuspapirer, og at teatertordenen fra Kohl og Chirac om, at man skulle tage udgangspunkt i det fransk-tyske papir, forblev teatertorden. Og heldigvis for det, for

selvfølgelig er det fransk-tyske papir langt mere vidtgående og derfor ubrugeligt som arbejdsgrundlag.

Men det giver jo ikke anledning til at slappe af, for det er stjerneklart, at de afgørende diskussioner i de næste 6 måneder vil handle om de emner, hvor Danmark har sine forbehold – det gælder det retlige område, og det gælder forsvarsområdet – og her handler det om at stå fast. Forbeholdene bliver på den måde til et af de afgørende hovedelementer i den danske forhandlingslinje.

Jeg læste i en avis i går, at Jens Peter Bonde fra JuniBevægelsen nærmest var forundret over, at der skete store spring fremad på de områder, hvor Danmark har forbehold. Der er da ingen grund til at blive forundret over det, og hvis der er nogen her i salen, der er forundret over det, vil jeg da sige, at så har de ikke læst deres Maastricht-Traktat. Der står jo f.eks. i Maastricht-Traktaten, at netop diskussionen om at udvide forsvarssamarbejdet skal tages op i denne runde.

Nej, det ved vi, der lavede forbeholdene, så udmærket. Det var derfor, vi lavede forbeholdene sådan, at varslet om, hvad Danmark mener på det her område, var givet på forhånd, ligesom vi har givet meldingen om et nej til at delta i ØMU'ens 3. fase.

SF er imod en militarisering af EU-samarbejdet, og vi vil ikke under nogen omstændigheder acceptere, at Danmark bliver en del af en militær dimension i EU. Så er det sagt! Og sådan må det resultat være, som kan sendes til folkeafstemning.

Det er i virkeligheden nu, at forbeholdene skal aktiveres og gøres til konstruktiv politik, efter SF's opfattelse for et EU i flere rum samt for Danmarks rolle i EU.

Jeg synes, regeringen har været for tilbageholdende med at synliggøre det. Selv om udenrigsministerens tale i dag kom nærmere ind på, at vi har vigtige forhandlingspositioner at varetage her, så mangler vi stadig noget.

Og jeg er direkte utilfreds med statsministerens formulering om, at vi skal have en debat om EU, ikke om de danske forbehold. Det kan da være godt nok, men det er bare ikke det, det handler om, hr. statsminister. Forbeholdene er en vigtig og afgørende del af, hvordan Danmark forhandler de næste 6 måneder. Ja, det irske formandskab har oven i købet skrevet det så smukt på side 7 i sit oplæg, at det har Danmark meddelt. Hvorfor kan Danmarks statsminister så